

BIBLIOTEKA

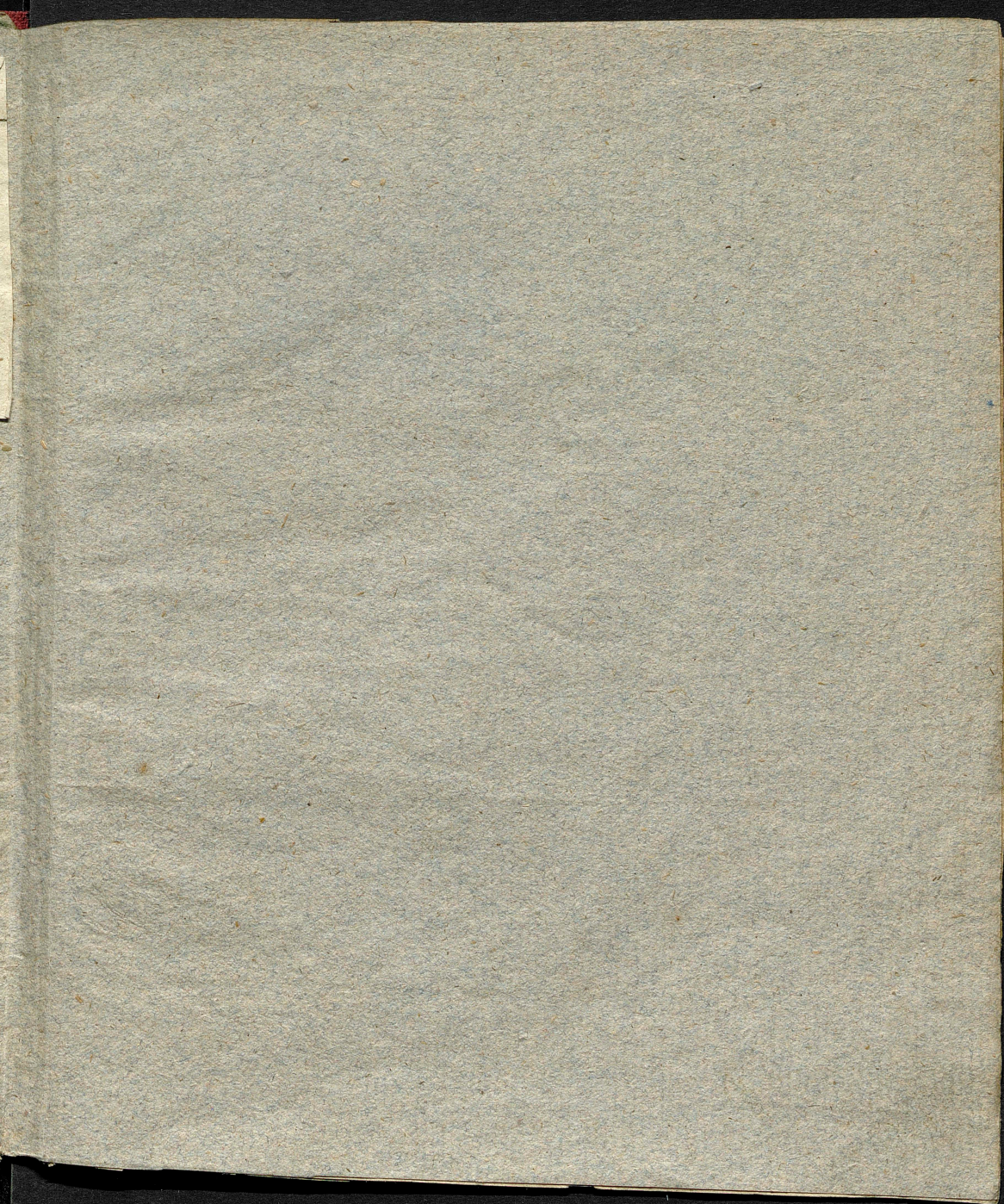
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

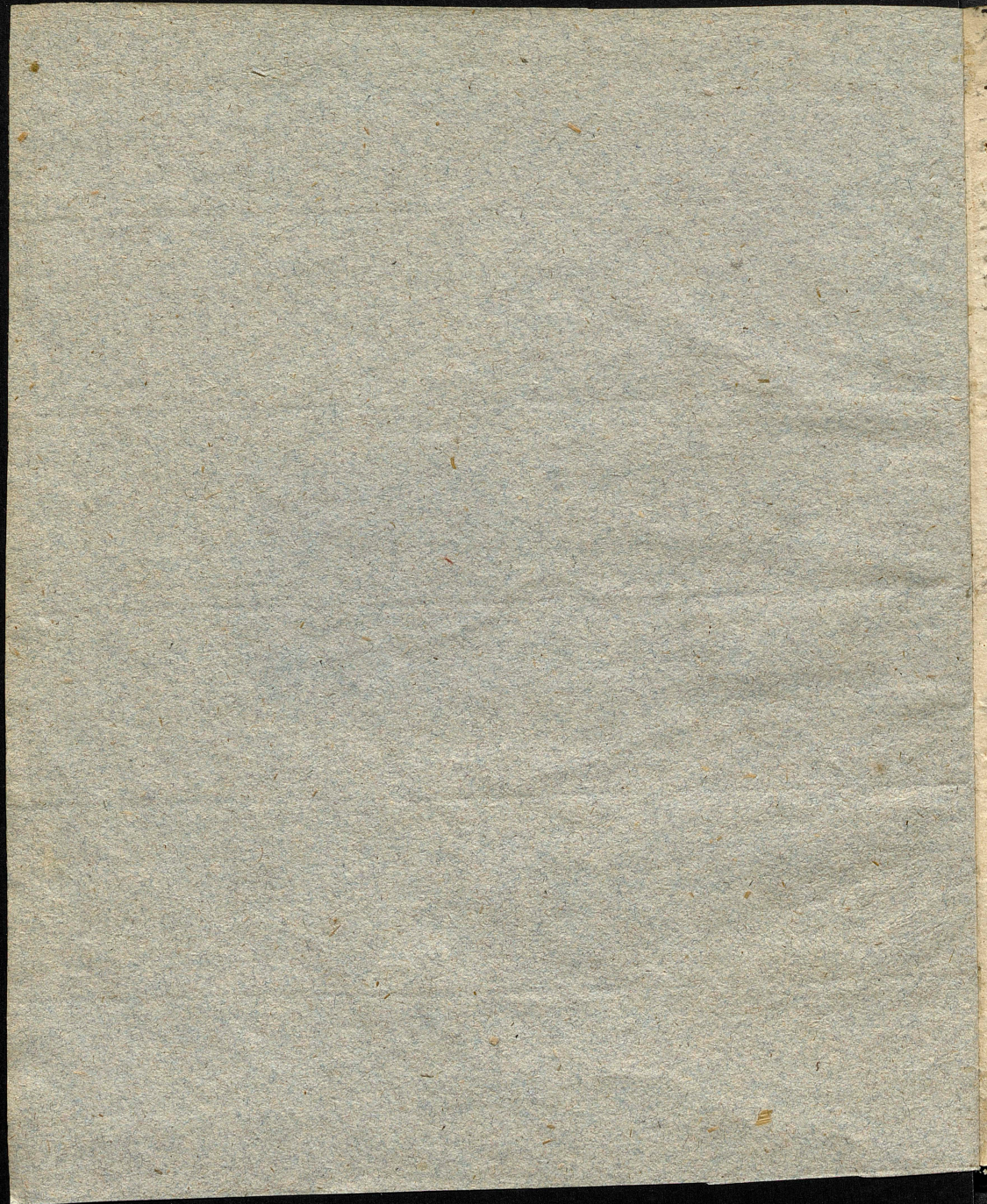
XVII

3.137

BELLEROPHON
SARMATICVS,

S E V

DIALOGI TRAGICOMICI,

Ex

VLADISLAI IAGELLONIS
Regis, ACADEMIÆ Cracouiën. Funda-
toris, Armis Gentilibus facti, & inhono-
rem ipsius Anno D. 1637. exhibiti,

ARGVMENTVM.

Integra cur florent qui
bus Hostes mille fue-
runt?

Quæras hîc Quarto,
Quis tueatur Ea.

ACTVS PRIMVS, SCENA

Prima. Natura humana de sua excellentia, felicitate. numerosa prole, & Satellitum turba lætatur.

Secunda. Potentiæ, nimirum Intellectus, Sensus communis, Visus, Auditus, Gustus, Tactus, Olfactus, Voluntas, Memoria & Phantasia, ea omnia bona Naturæ gratulantur.

Tertia. Natura non sine signis materni affectus, Proli suæ carissimæ, omnium Potentiarum officia propria, quæ debent semper præstare, explicat.

Quarta. Satellites iussu Naturæ, quisq; sua propria vbique & semper obeundo munia conuiuium apparant, Naturæ cum sua Prole accumbenti, ministrant, & eam occinente Auditu cum summo Dæmonis dolore recreant.

Quinta. Dæmon ringitur, Inuidia eum solatur, Naturam bonis spoliare suadet, ex Tartaro Peccatum, Mortem, Claudicationem, Cæcitatem & Ignorantiã euocat, vt sint auxilio petiti & obtinet.

Sexta. Styx tota Potentias necare, visum Proli eripere, & ipsam naturam in squa lore perpetuo relinquere decernit: nec mora armis, quibus Satellitum trucidandum, correptis sese exercat, & pro excæcanda Prole, igne, aqua & aliis alatis fascias certatim preparare pergit.

Septima. A Natura sacrificium Deo oblatum, sui Ministri mandata accipiunt, & post eius cum Memoria abitum, ea, quibus ad sacrificium opus, præstant.

Secunda. Idem sacro opere iussu Dæmonis intermisso, se insolentiæ tradunt, & ab Orco trucidantur.

Nonæ. Proles Naturæ dulci oculorum lumine priuatur, Matris auxilium inuocat, & tardius adueniente, præceps in foueam ruit.

Decima. Natura Suorum cædem deploret, Cæsos colligit, & in tam pio officio inprimis Voluntatem & Phantasiam, deinde Memoriam amittit. Denique cognito Paruulorum malo, victa dolore, linquitur animo. Tuba.

CHORVS.

Nullum bonum absq; inuidia.

ACTVS II. SCENA

Prima. Quatuor Obiecta, Color, Odor, Sapor, Sonus, ad modos Musices Ens & decem Prædicamenta in sublimi solio residentia produçunt.

Secunda. Entis imperio, Obiecta in suas Potentias agunt, se ab illis non percipi admirantur, demum per Echus relationem Sono interprete casus esse cognoscunt, quærunt, & Colore aduertente inueniunt.

Tertia. Obiecta cælas Potentias à morte ad vitam frustra reuocare conantur.

Quarta. Versus & Threni seu Lugubres Obiectorum, & omnium Prædicamentorum cantus.

Quinta. Orco cædis cruentæ authori Obiecta & Prædicamenta pœnas minantur, & fore vindicem pollicentur.

Sexta. Dæmon cum Suis Naturæ insultat.

CHORVS.

Nullum scelus impune.

Prima. Bellerophon Sarmaticus sua egregia facinora canit, eadem factam agnoscit, eius authores fugat, & reuocandis ad vitam Caelis nouam Hippocrenen sui Pegasi vngula producit.

Secunda. Ad Hippocrenen Satyri ludunt, & adueniente Apolline fugiunt.

Tertia. Musæ choros agitant, vndas nouæ Hippocrenes gustant, maxima earum suauitate capiuntur, postremo Apolline consentiente ad eas perpetuò manere statuunt.

Quarta. Eadem virtute & beneficio Hippocrenes Vnde, Proli excæcatæ visum, Occulis autem ereptam vitam restituiunt.

Quinta. Natura sibi met reddita, Deo, Musis & Fonti gratias cum Suis omnibus reddit immortales.

CHORVS

Inuidia, quos premit, pulchriores reddit.

ACTVS IV. SCENA

Prima. Benedictio Dei, Pietas, Virtus, Scientia, Honor & Fama, suis muneribus Hippocrenen exornant, & in perpetuam tutelam atque clientellam recipiunt. Benedictio ab interitu, Pietas ab Hæresi, Virtus à vitiis, Scientia ab omni Barbarie & ruditate suo beneficio tutam fore promittit sanctissimè.

Secunda. Fama Finitimis atque adeo toti Mundo Hippocrenen in Sarmatia productam nuntiare studet.

CHORVS.

Cælo amico nulla pericla time.

Prima. Musæ ad Sarmaticam Hippocrenen confidunt, & suas Cytharas pulsando, (*Ego Mater pulchra dilectionis, &c.*) occinere pergunt.

Secunda. Apolline ludente, & Musis occinentibus, Otium à longè saltitat.

Tertia. Labor ab Apolline & Suis Comitibus ad Vndas Hippocrenes manendi licentiam poscit. idem facit Otium & Laborem ad certamen consentiente Apolline prouocat. Quo in certamine Hic sua Illud etiam sua monstrat insignia: Hic suas Illud etiam suas exercet actiones, tandem iudice Apolline, vincit hostem Labor.

Quarta. Sententia Apollinis, vt Labor ad Fontem maneat, Otium verò ocyus dispereat. Nec mora Labor sibi sedem figit, sua omnia explicat; sed nec Otium à longè sua ciām explicare negligit.

Quinta. Apolline & Musis canentibus ac inspectantibus, Laborem ad Hippocrenen & Otium à longè sua agente, variæ sortis Iuuenes sparsim adueniunt; Hos Labor ad Fontem eius vtilitatem commendando inuitat; Otium autem ad se vitæ mollioris instrumenta ostentando trahere conatur.

Sexta. Iuuenes, qui Laboris consilio & auxilio vndas alacrius hauriebant (duobus ad Otium ætate sua abutentibus) varia Honorum insignia ex Hippocrene extrahunt: hic Galerum, ille Infusam, Clauam &c.

Septima. Iuuenis Chelym, quam in Fonte inuenit, pulsat, & dulci harmoniâ Brutæ, Arbores atque Saxa mouet.

Othana. Duo, qui Laboris consilio spreto,
ab Hippocrene ad Otium transferant,
de suis malis conqueruntur, & se flori-
dam ætatem in otio consumpsisse do-
lent grauissimè.

Nona. Germani, Vngari, & aliæ Gentes ad
Hippocrenen conflunt; ex ea vndas
dulces hauriunt, & tum ipsi bibunt,
tum lagenas implent.

Decima. Virtute & beneficio aquæ ex Hip-
pocrene haustæ Bruta animâtia suam
naturam exuunt, humanam verò acci-
piunt: præter vinum quod suo malo
obruet aquas.

CHORVS.

Non est in mundo Fortuna, quam
non augeat, gloriosa literarum notitia,

ACTVS VI. SCENA

Prima. Bellerophontem Naturâ & Sua
hors quærit, inuenit, & in solio glori-
eum ad astra laudibus effert.

Secunda. Idem agunt Obiecta, idem Apol-
lo, idem Musæ, idem Germani, Vnga-
ri & aliæ Gentes. Hæc omnia Musica
occinente.

Tertia. Bellerophonti hostes Hippocrene
Insignia imperentes armis suis vlciscen-
ti, iusta & debita gratitudo.

CHORVS.

Musæ Patronos suos reddunt im-
mortales.

Vni Trino D E O, & toti Cælo Gloria.

64 1/2

Co
ia
bl
ra
ca
ne
n

1057

6646
13

